

Ročník XIV.

Štvrtá nedeľa v cezročnom období – Obetovanie Pána (A) 2. februára 2014

týždeň 06.

Ján Adamus

Je to na nás veľa?

Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci. Otvoril ústa a učil ich: „Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení. Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme. Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo. Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi. Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo. Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.“ (Mt 5, 1 – 12a)

Mnohí ľudia pre svoj prehľad používajú diár. Je to vlastne kalendár, rozdelený tak, že na jednej strane je jeden deň roka a ten je rozdelený na hodiny. Začína napríklad 6. hodinou a končí 22. hodinou. V diári sa dá rozvrhnúť presne každý deň, preto je pre mnohých nenahraditeľným pomocníkom. Keď sa nám naskytne pohľad do diára niektorých ľudí zistíme, že majú pekne „nabitý“ program, a tak vlastne uvažujeme nad tým, koľko času im zostáva na rodinu, oddych, zábavu a na Boha. Ľudia sa často bránia, ak sa od nich veľa požaduje, lebo nechcú myslieť iba na prácu a povinnosti.

Preto nás môže prekvapiť dnešné evanjelium, v ktorom má Ježiš na nás toľko požiadaviek. Chce, aby sme boli chudobní duchom, plačúci, tichí, spravodliví, milosrdní, bezhriešni, pokojamilovní a prenasledovaní. A my sa možno prekvapení pýtame: Pane, nie je toho na nás veľa?

Vo svojom vnútri však cítime, že to nie je veľa, lebo Ježiš veľmi dobre vedel, čo hovorí a chcel nám iba dobre. Vedel, že nebude od nás žiadať dajaké zbytočnosti, ale veľmi užitočné veci. Vedel, že každý, kto bude oplývať týmito vlastnosťami, bude blahoslavený a teda svätý. Iste nikoho neprekvapí, že program k svätosti je „nabitý“ Bohom, lebo v každom blahoslavenstve sa s Bohom stretávame a spájame.

Aby sme to lepšie pochopili, pozrime sa do Biblie. Už Abrahám odchádza od svojho národa, zo svojej krajiny, lebo poslúchne Boží hlas. Ak to urobí, Boh ho vyznačí tým, že z neho vzíde národ, ktorý bude úplne osobitný a vyvolený a on sa stane praotcom Mesiáša. Ako mu to mohol Boh oznámiť? Alebo Mojžiš, ako sa mohol dozvedieť, že práve on má vyslobodiť vyvolený národ, a ako sa mohol na púšti či na hore rozprávať s Bohom? Alebo proroci,

ako sa oni mohli rozprávať s Bohom? Bolo to prostredníctvom vnuknutia. Príprava na vnuknutie trvala niekedy veľmi dlho a bola spojená s modlitbou a odriekaním. Keď potom vnuknutie prišlo, vyvolený muž vedel, že je to Boží hlas a on ho musí splniť a podávať ďalej. Títo muži boli naplnení Bohom, mali ho vo svojom vnútri, a keď bolo treba, tlmočili jeho vôľu aj navonok.

Už chápeme, aké má byť aj naše stretnutie s Bohom? V prvom rade vnútorné a potom aj navonok. Ak sa aj my budeme vo svojom vnútri stretávať s Bohom, ak si denne nájdeme na neho čas, ak dovolíme, aby prenikol naše vnútro, budeme podobní biblickým mužom, cez ktorých Boh hovoril. Iste mnohí máme podobnú skúsenosť, keď po dobrej a vytrvalej modlitbe a sústredení sa, sme presne vedeli, čo urobíme, a ako to urobíme. Boli sme presvedčení, že je to Boží hlas, ktorý nám vnukol, ako a čo máme urobiť. My sme sa nerozprávali s Bohom z tváre do tváre, ale cítili sme jeho hlas. Po takom zážitku sme boli doslova „nabití“ Bohom a nenechali sme si ho iba pre seba, ale vydali sme ho navonok a poradili sme tým, ktorí mali podobné problémy a ťažkosti. Urobili sme to najmä cez blahoslavenstvá, lebo ak ich dokážeme naplniť a realizovať v živote, šírieme Boha medzi ľuďmi. Preto sa dnes zamyslime: oplývam blahoslavenstvami, stretávam sa s Bohom vo svojom vnútri a šírim ho aj navonok?

V sýrskom Damasku sa pred kostolom stretávali žobráci a odovzdávali si informácie o jednotlivých ľuďoch, ktorí chodili do kostola. Za najskúpejšieho pokladali pekára. Jeden žobrák sa rozhodol, že bude ho dotiaľ prosiť o almužnu, dokiaľ mu niečo nedá. Prišiel do pekárne práve vo chvíli, keď pekár počítal chleby. Ihneď, ako ho zbadal, vyhodil ho. On sa však nedal, preto sa mu začal vyhrážať, že poštvie na neho psa. No ani to nepomohlo. Žobrák stál medzi dverami a naďalej prosil. Pekár bol veľmi nahnevaný a keby mal po ruke kameň, iste by ho po žobrákovi hodil. Mal však práve chlieb. Žobrák ho šikovne chytil, poďakoval sa a odišiel. V noci mal pekár sen. Snívalo sa mu, že zomrel. Stál pred Bohom a videl váhy. Na pravej strane bola miska prázdna, zato ľavá bola plná zla, ktoré vykonal. Odrazu však prišiel anjel, ktorý na pravú misku položil chlieb, čo ráno hodil po žobrákovi a váhy sa prevážili. Vtedy mu Sudca povedal: Musíš sa ešte vrátiť na zem, lebo si urobil veľmi málo dobra. Pekárovi sen stačil, aby sa zmenil a stal sa najštedrejším človekom v meste.

Aj my máme byť najštedrejšími ľuďmi, lebo sme naplnení Bohom. Často prosme Ježiša o to, aby nám dal silu, žiť podľa Blahoslavenstiev, a tak smerovať k spásu.

Svätá Agáta

*Spev našej chvály,
Bože na Sione
Tebe patrí, ó, Tebe sa
ľudské sľuby splácajú.
Počúvaš naše modlitby,
prichádza k Tebe
naše ľudské telo
a svoje hriechy vyznáva.*

*Keď rozbolia nás
vlastné previnenia,
odpúšťaš nám ich, Bože.
Šťastný, ktorého Ty si vyvolíš,
do svojej blízkosti ho vpúšťaš
a necháš sedieť
v Tvojej predsieni.*

*Nasýtíme sa láskou
Tvojho domu
a Tvojho chrámu svätosťou.
Mocnými skutkami
nám spravodlivo odpovieš,
ó, Bože našej spásy!
Ty nádej všetkých končín zeme
i osamelých ostrovov!
Ty, ktorý vrchy vežíš
svojou silou,
Ty strašnou mocou odeť!
Ty, ktorý hukot morí utíšiš,
šplachot ich vln
a vzdúvanie sa národov!
Takže sa boja Tvojich znamení
obyvatelia zeme.*

Dvadsaťte storočie by sme mohli nazvať aj storočím v ktorom ľudia hľadali nové „blahoslavenstvá“, ktoré by nahradili Kristove. Tie sa už začali pokladať za zastaralé, nepríťažlivé pre moderného človeka. Na začiatku nového storočia je však všetko ináč. Ľuďom nové blahoslavenstvá šťastie nepriniesli.

Ježišove Blahoslavenstvá sú podstatou jeho evanjelia. Všetko ostatné, čo Ježiš učil, rotuje okolo nich.

Blahoslavenstvá boli povedané jednoduchým ľuďom, lebo oni sú najlepšie disponovaní prijať ich a žiť podľa nich. Každý však, kto podľa nich žil, stal sa vo svojom prostredí užitočným, veľkým a svoj život naplnil najväčším zmyslom. Vždy si museli ľudia položiť otázku: čo získame a čo stratíme, keď sa budeme nadchýnať pokorou, chudobou, tichosťou, spravodlivosťou, milosrdenstvom a čistotou srdca? V každej dobe boli tlaky proti nim a ľudia sa museli rozhodovať aj proti nevôli prostredia. Ale čím viac ľudí sa rozhodlo prakticky ich realizovať, tým sa kvalita sveta posúvala viac dopredu. Ak sa ľudia Blahoslavenstiev obávali, tak svet stagnoval, dokonca mravne a humánne upadol, čo pociťujeme aj dnes.

Dnes by sme mohli povedať, že Blahoslavenstvá sa môžu stať opäť príťažlivými, lebo je v nich zdravý extrémizmus, ktorý je sympatický novej generácii. Ak by sme to chceli povedať ešte aktuálnejšie, tak Blahoslavenstvá sú „adrenalinovým športom“ v tom duchovnom zmysle. Kto sa odváži podľa nich žiť, podobá sa na skokana z veže alebo z mrakodrapu. Zaiste, že s tým rozdielom, že on prináša seba zážitok, a ľuďom divadlo. V našom prípade, človek prináša nie len zážitok seba, ale pomáha aj druhým. Blahoslavenstvá pozývajú mladú generáciu k veľkým morálnym a ľudským výkonom, po ktorých mladí ľudia neraz túžia.

Potrebné je jasné rozhodnutie a odvaha. Ježiš od nás nežiada, aby sme robili veľké výkony bez dôkladnej prípravy. To napokon ani nie je možné. K veľkým „skokom“ patrí trepezlivá príprava. V danej chvíli každý môžeme niečo dokázať. Podľa našich merítok niekto viac, niekto menej. Podľa merítok Božích má každá snaha veľkú hodnotu. Musíme však napredovať a dávať si postupne väčšie „záväzlia“ náročnosti. My nechceme robiť výkony s ktorými sa budeme pred Bohom chváliť. My vieme, že môžeme dokázať veľa jedine s Božou a Ježišovou pomocou. Naše víťazstvo, naša realizácia Blahoslavenstiev, sú víťazstvami Ježiša v dnešnej dobe.

Keď ľuďom nepriniesli šťastie blahoslavenstvá, ktoré si oni vytvorili, presvedčme ich, že im môžu priniesť šťastie jedine Blahoslavenstvá Kristove.

Marián Šuráb

Spomienka na sv. Blažej: V pondelok 3. februára slávime spomienku na sv. Blažej, biskupa a mučeníka. Po sv. omši môžeme prijať svätoblažejské požehnanie.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí: Bude v nedeľu 9. februára po druhej sv. omši.

Spomienka na Pannu Máriu Lurdkú: Na budúcu nedeľu 9.2. popoludní o 15:00 hod. bude v kostole pobožnosť ku cti Panny Márie Lurdskej.

Upratovanie kostola: V pondelok 3.2. o 9:00 hod. budeme v kostole odstraňovať vianočnú výzdobu. Prosím mužov i ženy, ktorí nám môžu pomôcť.

Sloboda je dar, ktorý človek dostal od Boha. Nik iný nie je a nemôže byť slobodný, iba človek. Ako však vidíme zo skúsenosti, sloboda je zároveň veľkým rizikom. Slobodou sa pretvárame na zreých a zodpovedných ľudí, no ak ňou šliapeme po pravde, môžeme znetvoriť seba i život a svet okolo nás. Keď je to tak a hrozí nebezpečenstvo zle chápanej a prežívanéj slobody, do popredia sa tlačí otázka: Prečo Boh stvoril človeka slobodného? Katechizmus na ňu odpovedá: aby človek Boha poznal, miloval a žil v spoločenstve s ním po celú večnosť. Človek je povolán k láske. A sloboda je predpokladom lásky. Lásku si nemožno vynútiť.

Láske predchádza slobodné rozhodnutie milovať. Boh chce, aby ho človek miloval, tak ako on miluje človeka. Veľkosťou človeka je jeho sloboda. Tá však môže byť i jeho tragédiou, ak prestane žiť podľa pravdy. Sloboda je pre človeka požehnaním iba vtedy, keď sa slobodne rozhoduje podľa poznanej pravdy - podľa pravdy o svojom pôvode, poslaní a ciele. Ak nežijeme podľa pravdy, upadáme i so svojou slobodou. Stávame sa hračkou vášní a okolností. Dejiny ľudstva sú presiaknuté otrasnými príkladmi toho, kam môže sklznúť človek, ak sa zriekne pravdy. Ak zavrhne pravdu, začne preferovať lož a stane sa jej otrokom. Sloboda a zodpovednosť sú dve strany jednej mince, a preto ich nemožno oddeliť. Ak človek tvrdí, že je opravdivo slobodný, musí byť i zodpovedný za svoje rozhodnutia i za svoje konanie.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v 4. týždni cezročného obdobia (A)

3.II. pondelok *spovedanie: 16:15 - 17:00*

17:00 *Za Ľ Antona a Máriu Polákových a rodičov*

4.II. utorok *spovedanie: 16:15 - 17:00*

17:00 *Za Božiu pomoc pre vzdialenú rodinu*

5.II. streda *spovedanie: 16:15 - 17:00*

17:00 *Za Ľ Teréziu Záhradníkovú (1. výročie)*

6.II. štvrtok - Prvý štvrtok - *spovedanie: 16:00 - 17:00*

17:00 *Za Ľ Rudolfa Kosnáča a rodičov*

7.II. piatok – Prvý piatok - *spovedanie: 15:30 - 17:00*

17:00 *Za Ľ Jozefa Parajku (1. výr.) a za manžel. Magdalénu*

8.II. sobota

08:00 *Za pokoj na Ukrajine*

Upratovanie kostola č.d. 421 - 456

9.II. 5. nedeľa v cezročnom období (A)

08:00 *Za Ľ Bohumila Kraloviča a rodičov*

Lektori: Blahová M., Vráblová M.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Fajkusová P., Hajičková M.

15:00 *Pobožnosť k Panne Márii Lurdskej*

Liturgický kalendár

3.II. pondelok	Sv. Blažej, biskup a mučeník
4.II. utorok	Sv. Ondrej Corsini, sv. Veronika
5.II. streda	Sv. Agáta, panna a mučenica
6.II. štvrtok	Sv. Pavol Miki a spol. mučeníci
7.II. piatok	Sv. Maxim, biskup, Bl. Pius IX., pápež
8.II. sobota	Sv. Hieronym Emiliani

so svätým Augustínom z Hippa

Tajomstvo svätej omše

Svätý Augustín v tejto kázni spája všetky veľké témy svojej mystagógie: teológiu znakov, realizmus tela a krvi, moc konsekrácie, Cirkev ako Kristovo tajomné telo, stotožnenie kresťana s Kristom,

Nezabudol som na svoj sľub. Sľúbil som vám, novopokrsteným, kázeň o sviatosti Pánovho stola, na ktorú sa teraz pozeráte a ktorú ste včera prijali. Mali by ste poznať to, čo ste prijali, čo budete prijímať a čo by ste mali prijímať každý deň. Tento chlieb, ktorý vidíte na oltári a posvätený Božím slovom, je Kristovo telo. Tento kalich - alebo skôr obsah tohto kalicha posvätený Božím slovom - je Kristova krv.

Prostredníctvom týchto znakov nám Pán chcel zanechať svoje telo a krv, ktorú vylial na odpustenie hriechov. Ak to dobre prijímate, ste tým, čo prijímate. Apoštol hovorí: „My mnohí sme jedno telo, lebo všetci máme podiel na jednom chlebe“ (1 Kor 10, 17). Takto vysvetlil sviatosť Pánovho stola: „Keďže je jeden chlieb, my mnohí sme jedno telo.“ Teda tento chlieb vás učí, ako by ste mali milovať jednotu. Vznikol tento chlieb z jedného pšeničného zrnka? Nebolo tam veľa zrníkov? Skôr, než sa stali chlebom, boli oddelené. Po drvení ich voda spojila. Ak teda zrnko nie je drvené a nezavlaží sa vodou, nemôže získať tú formu, ktorú nazývame chlieb.

Aj vy ste kedysi boli takpovediac drvení poníženosťou pôstu a tajomstvom exorcizmu. Potom nasledoval krst vodou. Boli ste takpovediac zavlažení, aby ste získali formu chleba. Niet však chleba bez oheňa. Čo ten oheň naznačuje? Je to krizma. Olej sviatosti Ducha Svätého, sviatosti birmovania, je palivom pre náš oheň. Všimnite si to, keď sa nahlas čítajú *Skutky apoštolov*. Teda každý, kto chce napredovať, má všetko, čo potrebuje.

Keď sa zhromažďujete v kostole, zanechajte prázdne príbehy. Sústreďte sa na Písmo. Počúvajte a sledujte; lebo Duch Svätý príde na Turíce. A príde takto: ukáže sa v ohnivých jazykoch. Vdýchne do nás lásku, ktorá nám dáva horlivosť pre Boha a pohrdanie svetom. Spáli naše plevy a očistí nám srdce ako zlato.

Teda oheň Ducha Svätého prichádza po vode. Potom sa stávate chlebom, čiže Kristovým telom. A takto sa naznačuje jednota.

Teraz máte sviatosti v ich poriadku. Najprv po modlitbe vás pobádajú: „Hore srdcia!“ Je to správne, lebo ste Kristovými údmi. Ak ste sa stali Kristovými údmi, kde je vaša hlava? Údy majú hlavu. Keby hlava nešla ako prvá, údy by ju nenásledovali. A kam šla vaša hlava? Čo ste vyslovili vo vyznaní viery? „Tretieho dňa vstal z mŕtvych, vystúpil do neba. Sedí po pravici Otca.“ Naša hlava je v nebi! Teda na výzvu: „Hore srdcia!“ odpovedáte: „Máme ich u Pána.“ Nesmiete to pripisovať svojej vlastnej sile, zásluhám alebo skutkom. Pozdvihnúť svoje srdce k Bohu je samo osebe dar od Boha, a preto po odpovedi: „Máme ich u Pána“ predsedajúci biskup alebo kňaz hovorí: „Vzdávajme vďaky Pánovi, nášmu Bohu.“ Vzdávajme vďaky, pretože bez jeho pomoci by sme mali srdce na zemi. A o tom svedčíte slovami: „Je správne vzdávať vďaky a chválu“ tomu, ktorý nás urobil schopnými pozdvihnúť srdce k našej hlave.

Potom prichádza posvätenie Božej obety; lebo Boh chce, aby sme sa my sami stali jeho obetou. Táto skutočnosť bola

jasná, keď sa obeta po prvýkrát obetovala a obeta je znak toho, kým sme. Po posvätení sa modlíme modlitbu Pána, ktoré ste prijali a recitovali. Potom sa hovorí: „Pokoj s vami.“ A kresťania sa navzájom pozdravia svätým bozkom. To je znak pokoja. Ako hovoria pery, tak to má byť aj vo svedomí. Keď sa vaše pery blížia k perám vášho brata alebo sestry, vaše srdce by nemalo byť ďaleko.

To sú veľké a vznešené sviatosti! Chcete vedieť, ako sa nám odporúčajú? Apoštol hovorí: „Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi“ (1 Kor 11, 27). Čo znamená jesť nehodne? Prijímať zo žartu, prijímať s pohrdaním. Neznižujte hodnotu tejto sviatosti len preto, lebo sa na ňu môžete pozerieť. To, čo vidíte, zanikne; ale to neviditeľné, to, čo táto sviatosť symbolizuje, nezanimá, ale ostáva.

Pozrite sa: je to prijímané, zjedené, skonsumované. Je však Kristovo telo skonsumované? Je Kristova Cirkev skonsumovaná? Sú Kristove údy skonsumované? Nie. Tu sú očistené; tam budú korunované. To, čo je symbolizované, bude trvať naveky, hoci sa zdá, že znaky zaniknú.

Prijímate, aby ste mohli uvažovať, aby ste mali jednotu vo svojom srdci, aby ste vždy mohli „pozdvihnúť svoje srdce“. Nech je vaša nádej v nebi, a nie na zemi. Nech je vaša viera pevná v Bohu. Nech je prijateľná Bohu. Teraz to nevidíte, ale veríte. Potom uvidíte na mieste, kde budete mať nekonečnú radosť.

Myšlienky k modlitbe

Mali by ste poznať to, čo ste prijali, čo budete prijímať a čo by ste mali prijímať každý deň.

Ak to dobre prijímate, ste to, čo prijímate.

Chce, aby sme sa my sami stali jeho obetou, pretože sviatosť je znakom toho, kým sme.

Zapamätajte si

To, čo je symbolizované, bude trvať naveky, hoci sa zdá, že znak zanikne.

Námety na konanie

Svätý Augustín nás pobáda, aby sme na svätú omšu chodili každý deň, ak je to možné. Mali by sme túžiť po Ježišovi, chlebe, ktorý prišiel z neba. Keď nemôžeme ísť na svätú omšu, mali by sme mu povedať o svojej túžbe. Táto tradičná prax sa nazýva modlitba „duchovného prijímania“. Ak povieme Ježišovi, že ho chceme nábožne prijať, on nám dá milosť spoločensťva s ním.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Modlitba

110 Raz si mi povedal, že si ako zle nastavené hodiny, ktoré odbíjajú v nepravý čas: počas modlitby si chladný, suchý a vyprahnutý; no potom, keď to najmenej čakáš, na ulici, uprostred denných povinností, v hluku a zhone veľkomesta, alebo v sústredenom tichu svojej odbornej práce, odrazu zistíš, že sa modlíš... V nepravom čase? Možno, ale nepremárni údery svojich hodín. Duch Svätý vanie, kade chce.

111 Musel som sa usmiať nad tvojou netrepezlivou modlitbou. Vravil si: „Ježišu, nechcem sa dožiť dlhého veku... Tak dlho mám čakať, kým ťa uvidím! Ved' potom ktovie, či mi bude srdce horieť láskou tak ako teraz. Keď budem starý, to už bude neskoro! Teraz by bolo moje spojenie s tebou oveľa vrúcnejšie, pretože teraz ťa milujem čistou láskou mladosti.“

Josemaria Escrivá „Cesta“

ANJELI PÚTNICI

Dvaja anjeli pútnici sa rozhodli prenocovať v jednej bohatej rodine. Keďže išlo o rodinu s nevyberanými spôsobmi, odmietli anjelov ubytovať v izbe pre hostí. Namiesto toho ich uložili do pivnice na chladnú, tvrdú podlahu. Skôr ako anjeli zaspali, všimol si starší z nich diery v stene a zapchal ju. Keď sa ho mladší anjel spýtal, prečo to robí, starší odpovedal:

„Veci nie sú vždy také, ako sa môžu zdať.“ Na druhý deň išli anjeli prenocovať do domu veľmi pohostinného sedliaka a jeho ženy.

Tí sa s nimi podelili o trochu jedla, ktoré im ešte zostalo, a ponúkli im svoju posteľ, aby si v nej cez noc dobre odpočinuli. Hneď ráno, ako vyšlo slnko, našli anjeli sedliaka a jeho ženu v slzách. Krava, ktorej mlieko bolo pre nich jediným zdrojom obživy, zahynula na poli. Mladší z anjelov sa na druhého rozhneval:

„Prvý muž mal všetko a ešte si mu pomohol. Druhá rodina nemala nič, no priateľsky sa s nami o všetko podelila - a ty si dopustil, aby im zahynula krava.“

Starší z anjelov mu odpovedal:

„Veci nie sú vždy také, ako sa môžu zdať. Keď sme boli v pivnici prvého domu, všimol som si, že v diere v stene je zlato. A keďže je pán domu nenapraviteľný lakomec a s druhými sa nechce podeliť, diery som upchal, aby zlato nenašiel. A včera v noci, kým sme spali v sedliakovej posteli, anjel smrti prišiel po jeho ženu. Tak som mu dal namiesto nej kravu. Veci nie sú vždy také, ako sa môžu zdať.“

- Som schopný prísť na to, že veci nie sú vždy také, ako sa môžu zdať?

- Možno je pre mňa ťažké deliť sa alebo som za určitých okolností obzvlášť štedrý...

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Vrátim sa k vám

„Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje!... Odchádzam - a prídem k vám.“ (Jn 14, 27-28)

Ježiš oznamuje dva príchody - príchod Ducha a príchod svoj. Oba sú tajomné a svet ich nespozná. Viera umožní apoštolom, aby rozpoznali, čo sa deje. Príchod Ducha Svätého i osobný príchod Krista bude čímsi úplne iným, než si predstavovali. Oni žili z textov Starého zákona, z vízií prorokov a zo svojho vlastného očakávania. Čakali oslňujúce Božie zjavenie, spaľujúci Boží súd, ktorý zastaví dejiny, potrestá nepriateľov a ustanoví nové kráľovstvo Izraela.

Ježišovým príchodom sa všetko už začalo. Ako však potom pochopiť, že Ježiš odíde a svet ho už viac neuvidí? Apoštol Júda vyjadruje toto začudovanie za všetkých otázok: „Pane, ako to, že seba chceš zjaviť nám, a svetu nie?“ (Jn 14, 22) Táto otázka dala Ježišovi príležitosť, aby naplno ozrejmil svoju myšlienku. V čom bude podstata Božieho kráľovstva? Ako sa Ježiš vráti k apoštolom? Na prvý pohľad sa zdá, akoby Ježiš obchádzal i Júdovu otázku, i údiv apoštolov. V skutočnosti odpovedá priamo. Hovorí, v čom bude spočívať jeho prítomnosť vo svete, uprostred Cirkvi, a vysvetľuje, prečo ho svet nespozná.

Prijať Boha znamená mať ho rád. Poznať Boha - to je osobný vzťah, čosi celkom blízke. Poznať Ježiša takisto znamená milovať ho. No milovať značí zachovávať jeho slová. Tým, ktorí ho takto milujú, sľubuje Ježiš osobnú blízkosť účasťou na živote Najsvätejšej Trojice: „Kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zjavím mu seba samého.“ Nakoniec dodáva: „Prídeme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“ (Jn 14, 21, 23)

Kto odmieta milovať Boha, ten nemá prístup k životu s ním. Kto odmieta Ježišove slová, odmieta Ježiša a tým aj Otca, ktorý ho poslal. Ježiša spoznajú len tí, ktorí sú ochotní prijať ho s vierou a plniť jeho slová.

Vinič a ratolesti

Často si pripomíname príkaz dňa - byť v stálom kontakte so životom. Nesmieme zaostať! Vizitačná správa z čias reformácie zaznamenala: „Kňaz na dedine má šesť kníh, medzi nimi aj najnovšie.“ Dnes je život už zložitejší. Na jeho spoznanie už nestačí prečítať šesť kníh. Je potrebné držať krok so životom, snažiť sa pochopiť dnešných ľudí, ich túžby, starosti, potreby.

Hoci je náš moderný život veľmi rýchly a mení sa zo dňa na deň, nie je v ňom všetko nové. Srdce človeka pracuje ako predtým, aj svedomie sa hlási, ako sa hlásilo v minulosti. I dnes potrebujeme a hľadáme šťastie. I dnes hľadáme zmysel života a pokoj v duši. Na to už nestačí poznať len najnovšie udalosti v politike, novinky vo vede či v umení. Potrebujeme kontakt oveľa životnejší - kontakt s Bohom.

Tento kontakt nám ponúka Kristus. On nám môže dať viac než technika. Tá umožňuje vyrábať čoraz dokonalejšie prístroje alebo lietieť na Mesiac, ale nemôže nám otvoriť bránu do večnosti a dať život navždy. To dáva len Kristus. On je vinič, na ktorom môže dozrieť ovocie nášho života až pre večnosť: „Ja som vinič, vy ste ratolesti... Kto verí vo mňa, má život večný.“

Ježiš je vinič. Je to prirodzený obraz, ktorému ľahko porozumieme. Koreň vyháňa ratolesti a strapce hrozna. Plané listy treba odtrhnúť, lebo odčerpávajú silu a sú neplodné. Zbytočné výhonky sa odstrihávajú. Sila viniča ide do strapcov hrozna. Hrozno vyrastá z kmeňa. Koreň je sila. Ježiš je viničný kmeň, je sila večného života!

Písmo často používa prirovnanie o vinici a viniči. Boh je vinohradník, Izrael vinica, ktorú zasadil Pán. Ale čo sa s ňou stalo? Dáva nedozreté hrozno, zlé plody. Izrael bol neverný. Neprinášal ovocie. Vinica zdivočela. Nakoniec ju vinohradník ponechal svojmu osudu. Zasadil nový vinič na túto zem - „Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“

Kristus je vinič, ktorý zapustil korene na tejto zemi. On je základom novej Božej vinice, nového Božieho ľudu. Každý, kto bude patriť k tomuto ľudu, bude ratolesťou a hroznom na viničnom kmeni - Kristovi. Cez neho bude dozrievať a prinášať ovocie.

Možno žiť bez Boha? Čisto fyzicky sa dá žiť a nemyslieť na neho. Bez Boha možno aj zbohatnúť, možno si dovoliť v živote všetko - a nepýtať sa naňho. Ale bez Boha neviem, kto som, načo som na tejto zemi, kam idem. Bez neho nemožno dosiahnuť pravý pokoj v duši. Bez neho neprinesiem dobré ovocie. Bez neho nemožno žiť navždy. Bez neho nik neprelomí bránu večnosti. Len keď Boh ostáva vo mne a ja v ňom, len keď žijem z Ježiša Krista - len vtedy žijem naplno a nebudem spálený na ohni ako neplodná ratolesť.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku